

EGYEZMÉNY**a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről**

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy érvényre juttassák a Szerződés 220. cikkét, amelynek értelmében vállalták, hogy tárgyalásokat folytatnak egymással annak érdekében, hogy állampolgáraik javára biztosítsák a kettős adóztatás megszüntetését,

FIGYELEMBE VÉVE a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatban a kettős adóztatás megszüntetésének fontosságát,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy megkötik ezt az egyezményt, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Philippe de SCHOUTHEETE de Tervarent
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE:

Niels Helveg Petersen
gazdasági minisztert;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Theo Waigel
szövetségi pénzügyminisztert;

Jürgen Trumpf
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Ioannis Palaiokrassas
pénzügyminisztert;

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA:

Carlos Solchaga Catalán
gazdasági és pénzügyminisztert;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Jean Vidal
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

ÍRORSZÁG ELNÖKE:

Albert Reynolds
pénzügyminisztert;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Stefano De Luca
pénzügyminisztériumi államtitkárt;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG:

Jean-Claude JUNCKER
költségvetési, pénz- és munkaügyi minisztert;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

P.C. NIEMAN
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Miguel BELEZA
pénzügyminisztert;

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE:

David H.A. HANNAY KCMG
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

AKIK a Tanácson belül ülésezve, és kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. FEJEZET

AZ EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSI KÖRE

1. cikk

(1) Ezt az egyezményt kell alkalmazni, amennyiben egy szerződő állam vállalkozásának nyeresége által tartalmazott, adóztási célokra figyelembe veendő nyereséget egy másik szerződő állam vállalkozásának a nyeresége szintén tartalmazza, vagy valószínűleg tartalmazni fogja azon az alapon, hogy akár közvetlenül, akár az érintett állam megfelelő jogszabályait alkalmazva, nem tartották be a 4. cikkben foglalt elveket.

(2) Ezen egyezmény alkalmazásában egy szerződő állam vállalkozásának egy másik szerződő államban található állandó telephelyét azon államnak a vállalkozásának kell tekinteni, amelyikben az található.

(3) Az (1) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amennyiben az érintett vállalkozások bármelyike nem nyereséges, hanem veszteséges.

2. cikk

(1) Ezt az egyezményt a jövedelemadókra kell alkalmazni.

(2) Az ezen egyezmény hatálya alá tartozó meglévő adók a következők:

a) Belgiumban:

- Impôt des personnes physiques/Personenbelasting,
- Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting,

- Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting,
- Impôt des non-résidents/Belasgin der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) Dániában:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

- c) Németországban:
- Einkommensteuer,
 - Körperschaftsteuer,
 - Gewerbesteuer, amennyiben ez az adó üzleti nyereségen alapul;
- d) Görögországban:
- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
 - Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
 - εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;
- e) Spanyolországban:
- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
 - impuesto sobre sociedades;
- f) Franciaországban:
- impôt sur le revenu,
 - impôt sur le sociétés;
- g) Írországban:
- Income tax,
 - Corporation tax;
- h) Olaszországban:
- Imposta sul reddito delle persone fisiche,
 - Imposta sul reddito delle persone giuridiche,
 - Imposta locale sui redditi;
- i) Luxemburgban:
- impôt sur le revenu des personnes physiques,
 - impôt sur le revenu des collectivités,
 - impôt commercial, amennyiben ez az adó üzleti nyereségen alapul;
- j) Hollandiában:
- inkomstenbelasting,
 - vennootschapsbelasting;
- k) Portugáliában:
- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
 - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
 - derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;
- l) az Egyesült Királyságban:
- Income tax,
 - Corporation tax;
- (3) Az egyezményt alkalmazni kell bármely azonos vagy hasonló adóra is, amelyet az egyezmény aláírásának időpontja után, a már létező adók mellett vagy azok helyett vetettek ki. A szerződő államok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást a vonatkozó nemzeti törvények bármilyen módosításáról.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. szakasz

Fogalommeghatározások

3. cikk

(1) Ennek az egyezménynek az alkalmazásában: az „illetékes hatóság”:

- Belgiumban: De Minister van Financien vagy meghatalmazott képviselője,
Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője,
- Dániában: Skatteministeren vagy meghatalmazott képviselője,
- Németországban: Der Bundesminister der Finanzen vagy meghatalmazott képviselője,
- Görögországban: Ο Υπουργός των Οικονομικών vagy meghatalmazott képviselője,
- Spanyolországban: El Ministro de Economía y Hacienda vagy meghatalmazott képviselője,
- Franciaországban: Le Ministre chargé du budget vagy meghatalmazott képviselője,
- Írországban: The Revenue Commissioners vagy meghatalmazott képviselője,
- Olaszországban: Il Ministro delle Finanze vagy meghatalmazott képviselője,
- Luxemburgban: Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője,

- Hollandiában: De Minister van Financien vagy meghatalmazott képviselője,
- Portugáliában: O Ministro das Finanças vagy meghatalmazott képviselője,
- az Egyesült Királyságban: The Commissioners of Inland Revenue vagy meghatalmazott képviselője.

(2) Az egyezményben nem meghatározott kifejezések ugyanazon jelentéssel bírnak, kivéve ha a szövegösszefüggés azt másként kívánja, mint amellyel az érintett államok közötti, kettős adóztatásról szóló egyezményben rendelkeznek.

II. szakasz

A kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazítására és az állandó telephelyeknek tulajdonított nyereségre alkalmazandó alapelvek

4. cikk

Az egyezmény alkalmazásakor a következő alapelveket kell betartani:

1. Amennyiben:

- a) egy szerződő állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve részt vesz egy másik szerződő állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy részesedik annak tőkéjében;

vagy

- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az egyik szerződő állam vállalkozásának és egy másik szerződő állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy részesednek azok tőkéjében;

és mindkét esetben olyan feltételekben állapodnak meg vagy olyan feltételeket szabnak meg a két vállalkozás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatok tekintetében, amelyek különböznek két független vállalkozás közötti kapcsolatra vonatkozó feltételektől, akkor bármely nyereség, amely e feltételek meg nem léte esetén az egyik vállalkozásnál keletkezett volna, de a fenti feltételek miatt mégsem keletkezett, e vállalkozásnak a nyereségébe beszámítható, és ennek megfelelően adóztható.

- 2. Amennyiben egy szerződő állam vállalkozása egy másik szerződő államban üzleti tevékenységet folytat egy ott található állandó telephelyen keresztül, akkor az állandó telephelynek kell azt a nyereséget tulajdonítani, amely várhatóan akkor keletkezne, ha olyan önálló és független vállalkozásként működne, amely ugyanolyan vagy hasonló feltételek mellett ugyanolyan vagy hasonló tevékenységet folytat, teljes mértékben függetlenül szerződve azzal a vállalkozással, amely az állandó telephellyel rendelkezik.

5. cikk

Amennyiben egy szerződő államnak szándékában áll a 4. cikkben foglalt alapelvekkel összhangban kiigazítani egy vállalkozás nyereségét, kellő időben tájékoztatnia kell a vállalkozást a tervezett intézkedésről, és lehetőséget kell nyújtania számára, hogy tájékoztassa a másik vállalkozást, lehetővé téve így, hogy a másik vállalkozás értesítse a másik szerződő államot.

Ugyanakkor az ilyen tájékoztatást nyújtó szerződő állam nem akadályozható meg abban, hogy a tervezett kiigazítást elvégezze.

Ha az ilyen tájékoztatást követően a két vállalkozás és a másik szerződő állam hozzájárul a kiigazításhoz, a 6. és 7. cikket nem kell alkalmazni.

III. szakasz

Kölcsönös egyeztetési és választottbíróági eljárás

6. cikk

(1) Amennyiben egy vállalkozás úgy véli, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó valamely esetben a 4. cikkben foglalt alapelveket nem tartották be, ügyében azon szerződő állam illetékes hatóságához fordulhat, amelyben a vállalkozása vagy az állandó telephelye található, tekintet nélkül az érintett szerződő állam hazai joga által biztosított jogorvoslatra. Az ügyben a hatósághoz az azon intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell fordulni, amely az 1. cikk értelmében a kettős adóztatást eredményezte, vagy valószínűleg eredményezi.

A vállalkozásnak ezzel egyidejűleg értesítenie kell az illetékes hatóságot, amennyiben más szerződő állam is érintett lehet az ügyben. Az illetékes hatóság ekkor késedelem nélkül értesíti ezen szerződő államok illetékes hatóságait.

(2) Amennyiben a panasz megalapozottnak tűnik, és ha az illetékes hatóság nem képes kielégítő megoldást találni, akkor törekszik arra, hogy az ügyet bármely másik érintett szerződő állam illetékes hatóságával kölcsönös egyeztetés útján, a 4. cikkben meghatározott alapelvek alapján megoldja a kettős adóztatás megszüntetése céljából. A kölcsönös megállapodást, tekintet nélkül az érintett szerződő államok hazai jogában előírt elévülési időre, végre kell hajtani.

7. cikk

(1) Amennyiben az érintett illetékes hatóságok nem jutnak a 6. cikkben említett kettős adóztatás megszüntetését eredményező megállapodásra attól a naptól számított két éven belül, hogy az ügyet a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban első alkalommal benyújtották az illetékes hatóságok valamelyikéhez, tanácsadó bizottságot kell felállítani azzal a megbízatással, hogy alkosson véleményt a kérdéses kettős adóztatás megszüntetéséről.

A vállalkozások élhetnek az érintett szerződő államok hazai joga alapján rendelkezésükre álló jogorvoslattal; ugyanakkor amennyiben bírósághoz fordultak, az első albekezdésben említett két éves határidőt a jogerős határozat kihirdetésének napjától kell számítani.

(2) Az ügy tanácsadó bizottsághoz történő benyújtása nem akadályozhatja meg a szerződő államot abban, hogy ugyanarra az ügyre vonatkozóan bírósági vagy közigazgatási eljárást kezdeményezzen vagy folytasson.

(3) Amennyiben egy szerződő állam hazai joga nem teszi lehetővé ezen állam illetékes hatóságai számára a bíróságai határozatától való eltérést, akkor az (1) bekezdés nem alkalmazandó, kivéve ha az abban az államban lévő kapcsolt vállalkozás a rendelkezésére álló fellebbezési határidővel nem élt, vagy a vállalkozás fellebbezését a határozathozatal előtt visszavonta. Ez a rendelkezés nem befolyásolhatja a fellebbezést, amennyiben a 6. cikkben említettektől eltérő ügyekre vonatkozik.

(4) Az illetékes hatóságok kölcsönös egyeztetéssel és az érintett kapcsolt vállalkozások egyetértésével lemondhatnak az (1) bekezdésben említett határidőről.

(5) Amennyiben az (1)–(4) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, az egyes kapcsolt vállalkozások 6. cikkben meghatározott jogai változatlanok maradnak.

8. cikk

(1) Egy szerződő állam illetékes hatósága nem köteles arra, hogy kölcsönös egyeztetési eljárást kezdeményezzen, vagy felállítsa a 7. cikkben említett tanácsadó bizottságot, amennyiben a bírósági vagy közigazgatási eljárás során meghozott jogerős határozat értelmében a 4. cikk szerinti nyereségkiigazítás alapjául szolgáló tevékenységek okán az érintett vállalkozások valamelyike súlyos büntetéssel sújtandó.

(2) Amennyiben a 6. és 7. cikkben említett eljárással egyidejűleg bírósági vagy közigazgatási eljárás folyik annak megállapítása céljából, hogy a 4. cikk értelmében vett nyereségkiigazítás alapjául szolgáló tevékenységek okán az érintett vállalkozások súlyos büntetéssel sújtandók-e, az illetékes hatóságok a bírósági vagy közigazgatási eljárás lezárásáig a 6. és 7. cikkben említett eljárást felfüggeszthetik.

9. cikk

(1) A 7. cikk (1) bekezdésében említett tanácsadó bizottság az elnökén kívül a következő tagokból áll:

- az érintett illetékes hatóságok két-két képviselője; ez a szám az illetékes hatóságok közötti megállapodással egy-egy főre csökkenthető,
- páros számú, a (4) bekezdésben említett személyek listájáról kölcsönös egyeztetéssel, vagy megegyezés hiányában az érintett illetékes hatóságok által végzett sorsolás útján kinevezendő, elismert szaktudással rendelkező, független személy.

(2) Az elismert szaktudással rendelkező, független személyek kinevezésekor mindegyikük mellé helyettest kell kinevezni a független személyek kinevezési szabályaival összhangban, arra az esetre, ha a független személyek akadályoztatva lennének köteleességük teljesítésében.

(3) Sorsolás esetén az egyes illetékes hatóságok kifogást emelhetnek bármelyik elismert szaktudással rendelkező, független személy ellen, az érintett illetékes hatóságok által előre közösen meghatározott bármely körülmény fennállása esetén, vagy az alábbi helyzetekben:

- amennyiben az adott személy valamelyik érintett adóhatóság munkavállalója vagy annak nevében tevékenykedik,

- amennyiben az adott személy jelentős részesedéssel rendelkezik vagy rendelkezett az egyik vagy mindegyik kapcsolt vállalkozásban; azoknak alkalmazottja vagy tanácsadója, vagy korábban az volt,
- amennyiben az adott személy az eldöntendő ügy vagy ügyek rendezésével kapcsolatosan nem nyújt elegendő garanciát az elfogulatlanságára.

(4) A elismert szaktudással rendelkező, független személyek listája tartalmazza a szerződő államok által kijelölt valamennyi független személyt. Ebből a célból a szerződő államok öt-öt személyt jelölnek ki, és erről tájékoztatják az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárát.

Ezeknek a személyeknek a szerződő állam állampolgárainak és azon a területen kell lakóhellyel rendelkezniük, ahol ezt az egyezményt alkalmazni kell. Szakképzettnek és függetlennek kell lenniük.

A szerződő államok módosíthatják az első albekezdésben említett listát; erről késedelem nélkül tájékoztatják az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárát.

(5) A képviselők és az (1) bekezdéssel összhangban kinevezett, elismert szaktudással rendelkező, független személyek elnököt választanak a (4) bekezdésben említett listán feltüntetett, elismert szaktudással rendelkező, független személyek közül, az egyes érintett illetékes hatóságok azon jogának sérelme nélkül, hogy a (3) bekezdésben említett helyzetek valamelyikének fennállta esetén kifogást emeljenek az így kiválasztott, elismert szaktudással rendelkező személy kinevezése ellen.

Az elnöknek meg kell felelnie az országában a legmagasabb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósnak kell lennie.

(6) A tanácsadó bizottság tagjaira titoktartási kötelezettség vonatkozik az eljárások során általuk megismert összes ügyben. A szerződő államok meghozzák a megfelelő rendelkezéseket a titoktartási kötelezettségek bármilyen megsértésének szankcionálására. A meghozott intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják az Európai Közösségek Bizottságát. Az Európai Közösségek Bizottsága tájékoztatja a többi szerződő államot.

(7) A szerződő államok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a tanácsadó bizottság, amennyiben üggyel fordulnak hozzá, haladéktalanul összeüljön.

10. cikk

(1) A 7. cikkben említett eljárás alkalmazásában az érintett kapcsolt vállalkozások bármely olyan információt, bizonyítékot vagy okiratot a tanácsadó bizottság rendelkezésére bocsáthatnak, amelyről valószínűnek tűnik, hogy a bizottság azokat felhasználhatja határozata meghozatalában. Az érintett szerződő államok vállalkozásai és illetékes hatóságai teljesítik a tanácsadó bizottságnak az információk, bizonyítékok vagy okiratok rendelkezésére bocsátására vonatkozó kérését. Ugyanakkor egyik szerződő állam illetékes hatósága sem kötelezhető a következőkre:

- a) hazai jogával vagy szokásos közigazgatási gyakorlatával ellentétes közigazgatási intézkedések végrehajtása;

- b) olyan információk szolgáltatása, amely hazai joga alapján vagy szokásos közigazgatási gyakorlatában nem szerezhető meg;

vagy

- c) bármilyen üzleti, ipari vagy szakmai titkot, illetve kereskedelmi eljárást felfedő információ nyújtása, valamint a közrendbe (*ordre public*) ütköző információszolgáltatás.

(2) A kapcsolt vállalkozások kérelemre megjelenhetnek vagy képviseltethetik magukat a tanácsadó bizottság előtt. Amennyiben a tanácsadó bizottság azt megkívánja, bármelyik kapcsolt vállalkozásnak meg kell jelennie, vagy képviseltetnie kell magát előtte.

11. cikk

- (1) A 7. cikkben említett tanácsadó bizottság az ügy hozzá történő benyújtásának időpontjától számított legkésőbb hat hónapon belül véleményt alkot.

A tanácsadó bizottságnak a 4. cikkre kell alapoznia a véleményét.

- (2) A tanácsadó bizottság tagjainak egyszerű többségével fogadja el véleményét. Az érintett illetékes hatóságok további eljárási szabályokban egyezhetnek meg.

- (3) A tanácsadó bizottság eljárásának a kapcsolt vállalkozásnál felmerülő költségeken kívüli költségeit az érintett szerződő államok egyenlő mértékben állják.

12. cikk

- (1) A 7. cikkben említett eljárásban félként érintett illetékes hatóságok a 4. cikk alapján közös hozzájárulással olyan határozatot hoznak, amely a tanácsadó bizottság véleményhozatalának időpontját követő hat hónapon belül megszünteti a kettős adóztatást.

Az illetékes hatóságok hozhatnak a tanácsadó bizottság véleményétől eltérő határozatot is. Amennyiben nem jutnak megegyezésre, kötelesek ezzel a véleménnyel összhangban eljárni.

- (2) Az illetékes hatóságok megállapodhatnak abban, hogy – az érintett vállalkozások hozzájárulásával – nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett határozatot.

13. cikk

A kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekből származó nyereségek adóztatásáról a szerződő államok által hozott határozat jogerőre emelkedése nem akadályozza a 6. és 7. cikkben megállapított eljárások alkalmazását.

14. cikk

Ennek az egyezménynek az alkalmazásában a nyereségek kettős adóztatása megszűntnek tekintendő, amennyiben:

- a) a nyereségeket csak egy államban vették számításba az adóköteles nyereség kiszámításánál;

vagy

- b) az egyik államban ezekre a nyereségekre kivetendő adót a másik államban kivetendő adó összegével csökkentették.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Ebben az egyezményben semmi nem érinti az olyan, kettős adóztatás megszüntetésére vonatkozó, szélesebb körű kötelezettségek teljesítését a kapcsolt vállalkozások nyereségének kiigazítása esetében, amelyek akár más egyezményeken – amelyeknek a szerződő államok részesei vagy részesei lesznek –, akár a szerződő államok hazai jogán alapulnak.

16. cikk

- (1) Ennek az egyezménynek a területi hatálya azonos az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 227. cikkének (1) bekezdésében meghatározottal, e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül.

- (2) Ezt az egyezményt nem kell alkalmazni a következőkre:

- az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés IV. mellékletében említett francia területekre,
- a Feröer-szigetekre és Grönlandra.

17. cikk

Ezt az egyezményt a szerződő államok megerősítik. A megerősítő okiratot az Európai Közösségek Tanácsa főtákarának hivatalában helyezik letétbe.

18. cikk

Ez az egyezmény az utolsó aláíró állam megerősítő okiratának letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba. Az egyezményt a 6. cikk (1) bekezdésében említett azon eljárásokra kell alkalmazni, amelyeket a hatálybalépése után indítottak.

19. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára tájékoztatja a szerződő államokat a következőkről:

- a) az egyes megerősítő okiratok letétbe helyezése;
- b) az egyezmény hatálybalépésének időpontja;
- c) a szerződő államok által a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kijelölt, elismert szaktudással rendelkező, független szakértők listája és annak bármely módosítása.

20. cikk

Ezt az egyezményt öt év időtartamra kötötték. Ennek az időszaknak a lejárta előtt hat hónappal a szerződő államok ülést tartanak, hogy határozzanak az egyezmény meghosszabbításáról és a tárgyhoz tartozó egyéb intézkedésekről.

21. cikk

Az egyes szerződő államok bármikor kérhetik ennek az egyezménynek a felülvizsgálatát. Ebben az esetben az Európai Közösségek Tanácsának elnöke konferenciát hív össze az egyezmény felülvizsgálata céljából.

22. cikk

Ezt az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, és amelynek valamennyi tíz szövege egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe.

A főtitkár valamennyi aláíró állam kormánya részére eljuttat egy hitelesített másolatot.

ZÁRÓOKMÁNY

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK MEGHATALMAZOTTJAI,

akik a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény aláírása céljából az ezerkilencszázkilencvenedik év július havának huszonharmadik napján Brüsszelben ülészetek,

a nevezett egyezmény aláírásának alkalmából:

a) elfogadták a záróokmányhoz csatolt következő közös nyilatkozatokat:

- Nyilatkozat a 4. cikk (1) bekezdéséről,
- Nyilatkozat a 9. cikk (6) bekezdéséről,
- Nyilatkozat a 13. cikkről;

b) tudomásul vették a záróokmányhoz csatolt következő egyoldalú nyilatkozatokat:

- Franciaország és az Egyesült Királyság nyilatkozata a 7. cikkről,
 - A szerződő államok egyéni nyilatkozatai a 8. cikkről,
 - A Németországi Szövetségi Köztársaság nyilatkozata a 16. cikkről.
-

EGYÜTTES NYILATKOZATOK**Nyilatkozat a 4. cikk (1) bekezdéséről**

A 4. cikk (1) bekezdésének rendelkezései egyaránt vonatkoznak arra az esetre, amikor két jogilag egymástól független vállalkozás között közvetlenül valósul meg az ügylet, illetve arra az esetre is, amikor egy vállalkozás és egy másik vállalkozás harmadik országban lévő állandó telephelye között valósul meg az ügylet.

Nyilatkozat a 9. cikk (6) bekezdéséről

A tagállamok teljes mértékben szabadon járnak el a titoktartási kötelezettségek bármilyen megsértésének szankcionálására általuk bevezetett megfelelő rendelkezések jellege és alkalmazási köre tekintetében.

Nyilatkozat a 13. cikkről

Amennyiben egy vagy több érintett szerződő államban az adózásra vonatkozó, a 6. és 7. cikkben említett eljárásra okot adó határozatokat a 6. cikkben említett eljárás befejezése vagy a 12. cikkben említett határozat meghozatala után módosították, és amennyiben az 1. cikk értelmében ez kettős adóztatást eredményez, akkor azon eljárás vagy határozat végeredményének az alkalmazását figyelembe véve a 6. és 7. cikket kell alkalmazni.

EGYOLDALÚ NYILATKOZATOK**Nyilatkozat a 7. cikkről**

Franciaország és az Egyesült Királyság kijelentik, hogy alkalmazzák a 7. cikk (3) bekezdését.

A Szerződő Államok egyéni nyilatkozatai a 8. cikkről*Belgium*

„Súlyos büntetés”: büntetőjogi vagy közigazgatási szankció az alábbi esetekben:

- akár az adókijátszás céljából elkövetett jogsértés,
- akár a jövedelemadó-törvény rendelkezéseinek, akár az azok végrehajtásáról szóló határozatoknak a család vagy károkozási szándékkal történő megsértése.

Dánia

„Súlyos büntetés”: a büntetőjog vagy külön jogszabályok rendelkezéseinek szándékos megsértéséért kirótt szankció a közigazgatási eszközökkel nem szabályozható esetekben.

Az adótörvény rendelkezései megsértésének esetei – általános szabályként – közigazgatási eszközökkel szabályozhatók, amennyiben úgy vélik, hogy a jogsértés bírságnál súlyosabb szankciót nem von maga után.

Németország

Az adótörvények „súlyos büntetéssel” büntetendő megsértése: az adótörvények rendelkezéseinek szabadságvesztéssel, büntetőjogi vagy közigazgatási bírsággal büntetendő bármilyen megsértése.

Görögország

Az adózást szabályozó görög törvények alapján egy vállalkozás „súlyos büntetéssel” sújtható:

1. a bevallás benyújtásának elmulasztása esetén, vagy a valóságnak nem megfelelő bevallást nyújt be a fennálló rendelkezések alapján visszatartandó és az állam számára fizetendő adók, díjak, vagy hozzájárulások vonatkozásában, vagy a hozzáadottérték-adó, a forgalmi adó vagy a luxuscikkekre kivetett különleges adó tekintetében, és amennyiben a fenti adók, díjak és hozzájárulások összege, amelyet be kellett volna valtani és az állam számára meg kellett volna fizetni, kereskedelmi vagy egyéb tevékenységek eredményeként meghaladja a hatszázezer (600 000) drachma összeget hat hónapos időszak alatt, vagy az egymillió (1 000 000) drachma összeget az egy naptári éves időszak alatt;
2. a jövedelemadó-bevallás benyújtásának elmulasztása esetén, és amennyiben a jövedelemre vonatkozó be nem vallott adó több, mint háromszázezer (300 000) drachma;
3. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvényben előírt adatok szolgáltatásának elmulasztása esetén;
4. amennyiben az előző 3. pont alatt említett adatok nem felelnek meg a valóságnak mennyiség, egységár vagy az érték tekintetében, és amennyiben a pontatlanság a teljes összeg vagy az áruk, a nyújtott szolgáltatások vagy általában a kereskedelem teljes értékének a tíz százalékát (10 %) meghaladó eltérést eredményez;

5. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvény által megkívánt pontos könyvvezetés és nyilvántartás elmulasztása esetén, és amennyiben a pontatlanságot a rendszeres ellenőrzés során veszik észre, amelynek megállapításait az eltérésről szóló közigazgatási határozat megerősítette, illetve amennyiben a fellebbezési határidő lejárt, vagy a közigazgatási bíróság által hozott jogerős határozat eredményeként, feltéve hogy az ellenőrzött időszak alatt a különbség a bruttó és a bevallott jövedelem között nagyobb húsz százaléknál (20 %) és egyik esetben sem kevesebb egymillió (1 000 000) drachmánál;
6. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseiben szabályozott könyvvezetési és nyilvántartási kötelezettségek megsértése esetén;
7. ha hamis vagy fiktív – vagy saját maga által hamisított – számlák rendelkezésre bocsátása az áruértékesítésért vagy a szolgáltatás nyújtásáért, vagy bármely más, a fenti 3. pontban említett adózási adat meghamisítása.

Az adózási okmányok hamisnak minősülnek, amennyiben bármilyen módon, az illetékes adóhatóság vonatkozó könyveiben bejegyzett megfelelő hitelesítés nélkül vannak perforálva vagy lepecsételve, és amennyiben az ilyen bejegyzést létrehozó mulasztás annak tudatában történt, hogy az ilyen hitelesítés szükséges az adózási okmányokon. Az adózási okmányok akkor is hamisnak minősülnek, ha az eredeti példány vagy a másolat tartalma, illetve adatai eltérnek annak az okmánynak az ellenőrző szelvényén található bejegyzésektől.

Az adózási okmány fiktívnek minősül, amennyiben részben vagy egészben nem létező ügyletekhez, áttaláláshoz, vagy bármi más, részben vagy egészben nem létező okból adták ki, vagy olyan ügylet, amelyet az adózási okmányban feltüntetett személlyel nem azonos személy hajtott végre;

8. szándékos magatartás esetén, amennyiben az elkövető bármely módon együttműködik a hamis adózási okmányok létrehozásában, vagy tudatában van annak, hogy az okmányok hamisak vagy fiktívek, és bármely módon közreműködik azok kibocsátásában, vagy elfogadja a hamis, fiktív vagy hamisított adózási okmányokat az adózásra vonatkozó anyagok eltitkolásának szándékával.

Spanyolország

„Súlyos büntetés”: súlyos adójogi jogsértésekért kiszabott közigazgatási szankciók, valamint adóhatóságokkal szemben elkövetett bűncselekményekért kiszabott büntetőjogi szankciók.

Franciaország

A „súlyos büntetések” büntetőjogi és adóügyi szankciókat foglalnak magukban, úgymint az adóbevallás – felosztás átvétele utáni – késedelmes elkészítéséért, a rosszhiszeműségért, a csalárd gyakorlatért, az adóellenőrzésnek való ellenszegülésért, a titkos kifizetésért vagy elosztásért, illetve a jogokkal való visszaélésért kiszabott szankciókat.

Írország

A „súlyos büntetés” fogalma tartalmazza a következő cselekményekért kiszabandó szankciókat:

- a) adóbevallás elmulasztása;
- b) csalárdan vagy hanyagul elkészített téves bevallás;
- c) a megfelelő nyilvántartás vezetésének elmulasztása;
- d) az okmányok és nyilvántartások rendelkezésre bocsátásának elmulasztása az ellenőrzéskor;
- e) törvényes hatalmát gyakorló személy akadályozása;
- f) az adófizetési kötelezettség bejelentésének elmulasztása;
- g) hamis nyilatkozat készítése juttatásban való részesülés céljából.

Az ezen szankciókat szabályozó jogszabályok 1990. július 3-án a következők:

- az 1967. évi Income Tax Act XXXV. része,
- az 1968. évi Finance Act 6. szakasza,
- az 1976. évi Corporation Tax Act XIV. része,
- az 1983. évi Finance Act 94. szakasza.

A Büntető törvénykönyvet helyettesítő, módosító vagy korszerűsítő bármilyen jövőbeli rendelkezést szintén figyelembe kell venni.

Olaszország

„Súlyos büntetés”: azon jogellenes magatartások esetére meghatározott szankciók, amelyek a nemzeti jogszabályok értelmében adóügyi jogsértést képeznek.

Luxemburg

Luxemburg „súlyos büntetésnek” tekinti mindazt, amit a többi szerződő állam a 8. cikk alkalmazásában büntetésként határoz meg.

Hollandia

„Súlyos büntetés”: bíró által bármely olyan, szándékosan elkövetett cselekményért kiszabott szankció, amelyet az adózásról szóló általános törvény 68. cikke említ.

Portugália

A „súlyos büntetés” kifejezés büntetőjogi szankciókat, valamint további adóügyi szankciókat tartalmaz, amelyek a csalás szándékával elkövetett, illetve az 1 000 000 (egymillió) escudót meghaladó értékű bírsággal sújtandó jogsértésekre alkalmazandó.

Egyesült Királyság

Az Egyesült Királyság úgy értelmezi a „súlyos büntetés” kifejezést, mint amely büntetőjogi és közigazgatási szankciókat tartalmaz az adózás tekintetében csalárdan, illetve hanyagul kiállított hibás számlák, visszaigénylések vagy bevallások vonatkozásában.

A Németországi Szövetségi Köztársaság nyilatkozata a 16. cikkről

A Németországi Szövetségi Köztársaság kormánya fenntartja a jogot arra, hogy megerősítő okirata letétbe helyezésekor kijelentse, hogy az egyezményt Berlin területére is alkalmazni kell.
